

Sun Yung Shin

(Demilitarizovana zona)

Poput vjenčanog prstena, ili zelene vrpce na mladoj,
pružaš mi utočište.
Nema ničeg osim rata. Podsjećaš me na neku vrstu raja.

Hrpa kamenja baca sjenke u ljudskom obliku.

Iže jesi trpeza preda mnom u očima mojih protivnika,
iže mi
pomazuješ glavu: uljem i kišom, iže jesi duh sa ustima
djevojčice,
iže ni jesi plod mojih snoviđenja – pod vodom, pod
liticom,
pod ovim dugačkim prtljagom od zemlje i bombi. Više
nego što ijedan
smrtnik može da nakupi pod nebeskim plaštom.

Nikad nestrpljiv, izgladnio, niti blijed od žudnje za
bijelom oblekom ili mojim nokturnima.
Pusti svog risa da priđe, čak i tigra, čak i njegov divlji
obris.
Ne trebaju ti ni skeledžija niti obol za pokojnike.
Ako novčić stavim u usta, osjetim okus bakra, a ne leša.
Kažu da se tlo tako dobro nađubrilo od tijelâ da drveće
raste
bodro i visoko. Kostii se rasplinjuju. Vraćamo se živi.

Povratak u zavičaj

Jer je vrijeme strijela, morala sam sve prepustiti mašti.
Morala sam pjesmu umom presaviti, jer vrijeme jeste.
Isprati rižu ovdje, u sadašnjosti.
Jer je strijela, podupirala sam četvrti zid kao da
navlačim pelene sopstvenom novorođenčetu.
Stavila sam vrijeme na dojku, iako sam se plašila da nije
strijela, već otrovnica.
Jer sam vrijeme, držala sam taj strah pod jezikom kao da
je toplomjer. Osjetila sam njegovu živu
kako mi se okreće pod zubima, vrijući poput govora.
Gluhog sam i starog čovjeka ruka, gruba i nježna,
strijela ovdje i tada.
Vrijeme, vidim ono što osjećam.
U budućem čak i tvoje buduće postaje moje prošlo.
Strijelo, umrla sam. Vlada mir. Skidam ga sa sebe poput
pokrivača.
Kao u snu, jer je vrijeme strijela, navlačim haljinu
mlade, divne majke. Zbog nje, zbog vremena, tu sam,
uvijek bdijući nad tobom.

Sa engleskog jezika prevela Minja Pješčić